

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.

Fél évre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számoltatnak.

Nyilvter petítésre 50 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajdosító:
STRAUSZ SÁNDOR.

Védekezzünk a tüdővész ellen!

Felhívás Zalavármegye közönségéhez.

Vármegyénkben is az első szóra, az első kiáltásra szárnya nőtt a mindnyájunk szívében élő gondolatnak: a tüdővész elleni védekezés és a tüdőbetegségekben szenvedő embertársainkról való gondoskodás nemes, nagy gondolatának; szárnya nőtt és a gondolat szárnyát csaltogtatva, berepülte vármegyénk falvait, városait és ahol megérintett egy szívet, a szív kinyitotta s belogadta a gondolatot, amely ma már testet is öltött: a »Tüdővész ellen védekező Zalamegyei Egyesület« — alakjában. Nemes emberbarátok lelkiülete adott e gondolatnak formát s ma már munkára és munkásokra vár, akik megadják e formának a tartalmát.

Az emberi tudás, mely e gyilkos kórral szemben eddig csaknem tehetetlenül állott, ma már győzelmesen folytatja a maga hódító hadjáratát, világító fátylát lobogtatja a fájdalom sötét éjjelében, hogy megmutassa a szabadulás biztos ösvényeit.

Áldott lesz minden anyagi és szellemi áldozat, melyet e téren a haza oltárára teszünk.

Jöjjön el ez oltárhoz mindenki, akinek szívében él nyomorgó embertársaink iránti szánalom s nyissa ki szíve kapuját szövegünk előtt s áldozunk azon mindnyájan, hogy együtt lássuk a tűz fényénél vármegyénknek érzésében, gondolatban és cselekedetben legszebb, legnemesebb honleányait és legtisztelendőbb férfiai, hogy küzdelmüket siker koronázza!

Zalavármegye törvényhatósága a saját

hatáskörében megteendő a maga kötelességét: eredményeket azonban csak úgy érhetünk el, ha őt abban vármegyénk társadalma is támogatja.

Ezen támogatás pedig édes mindnyájunk közös nagy érdeke, mert itt nemcsak könyörületről, hanem egyszersmint önvédelemről van szó.

A tüdővész elleni védekezés rendezése és vezetésére a »Tüdővész ellen Védekező Zalavármegyei Egyesület« megalakult, melynek feladata a tüdővész ellen való védekezést vármegyénkben egységesen szervezni s e célból a tüdővész terjedése ellen oly védőeljárásokat életbe léptetni, amelyek ezen betegség leküzdésére legkisebb bizonynak, továbbá a tüdővész ellen való védekezésben a hatóságokat, a társadalmat támogatni, a szegény tüdőbetegeket gyógykezelni és anyagi segélyben részesíteni, hozzátartozóikat a fertőzéstől megóvni, ezen célok megvalósítására gyógyító, segélyező és egyéb intézkedéseket felállítani.

Nehéz és súlyos feladat, mely e téren ránk hárulnik, de eredményeiben idővel annál áldásosabb lesz.

Hogy minő nagy feladat vár reánk, elég egy tekintetelt venni a statisztikai adatokra, melyekből kitűnik, hogy vármegyénk a tüdővész által leginkább sújtottak közé tartozik. Első érdekünk és elodázhatlan kötelességünk tehát, hogy ezen, a társadalmi együttlélet annyira veszélyeztető gyilkos kórt legyőzzük, hogy a társadalmi nyomorral küzdőknek is megadhassuk a védekezés és korlátozás anyagi eszközeit.

Mert a legszegényebb néposztály köré-

ben, a tulzsufolt, nedves lakások egészségtelen levegőjében, hiányos táplálkozás mellett az élet nehéz küzdelmében görnyedő s elgyengült embertársaink körében burjánzik legjobban a tüdővész.

Ezek részére kérjük elsősorban a nagy közönség rokonszenvét, mert innen zudulhat a legnagyobb veszedelem a közönyös, a könyörülettel nem ismerő társadalomra.

Gyűjtünk tehát és adakozunk, ami azt jelenti, hogy védekezzünk a mohón ragadozó betegség ellen!

Teljes bizalommal fordulunk e végből Zalavármegye nemesszívű s fenkölt gondolkodású közönségéhez azon kérelemmel, hogy szíveskedjék a »Tüdővész ellen védekező Zalamegyei Egyesület« tagjai sorába minél tömegesebben — akár egyszer s mindenkorra fizetendő 100 korona alapító-, akár öt éven át évi 4 korona rendes-, vagy 1 korona pártoló tagdíjjal belépni.

Az alapszabályok értelmében tagjai lehetnek az egyesületnek: községek, egyesületek, testületek, más jogiszemélyek és egyesek. A tagsági kötelezettségen kívül más kötelezettségei a tagoknak nincsenek, ellenben az egyesület ügyei intézésében résztvesznek s a tagsági jogokat gyakorolják.

A városokból és járásokból befolyó adományok és tagsági díjak az illető város és járás szegény tüdőbetegeinek segélyezésére fordíthatnak.

Sorakozunk tehát a legszentebb ember szeretettel nevében egyesületünk zászlója alá, amely mindnyájunkat a legáldozatosabb és éppen ezért a legszentebb munkára, küzdelmre hív.

Petőfijeve Pjesme.

Preveo: Horváth Béla. (Németi, u. p. Szalánia, Baranya-m. Cijena: broširano 1 kruna 50 fillira. U platnu vezano: 2 kruno 20 fillira.)

Fenti cím alatt Horváth Béla összegyűjtötte magyar Tyrtaeusunk, Petőfi hazafiás és szerelmi lírájának 150 válogatott gyöngyét horvát fordításban. A »Predgovor«-ban jelzett célja nemes és hazafiás, amely minden magyar embernek rokonszenvére joggal számíthat s ez, hogy a nagy magyar lyrikust a horvát irodalomba bevezesse, hogy gyönyörű költészetét a testvérhorvát nemzet saját nemzeti nyelvén élvezhesse, megkedvelhesse és így századokon át együtt érzett-vezért két testvér-nép között az óhajtott együttérzés, — melyet a XIX. század Európáját hatalmába ejtő, elemi erővel felébreszt s szűkebb szovinizmussá fejlődött nemzeti eszmének fagyos lehelet megdermesztett, —

ápoltságok, erősödjék. Már maga ez a magasztos cél megérdemelné azt, hogy a kritikus tollát a műfordítóval szemben megvesztegetésén kedvező irányban hangolja. Erre azonban a műfordító nem szorult rá, mert műve önmagában is maradandó irodalmi beccsel bír, melyre bármely született horvát költő is jogos büszkeséggel tekinthetne, mint olyanra, amely a horvát irodalomnak hátát és elismerést kiérdemlő gazdagodását jelenti.

Állításomat megokolni kötelességem lévén, azt a következőkben teszem.

Hogy bírálói tisztában lelkiismeretes tárgyilagossággal eljárhassak, egybevetem a műfordítást az eredetivel s összehasonlítom azt az ezen körben már közkezen forgó Petőfi-fordításokkal.

A magyar eredeti és Horváth horvát Petőfi-jének szorgos egybevetéséből a következő következtetésre jutunk: Petőfi így csak az fordíthatja aki őt szíve gyökeréig ismeri, aki maga is Isten-

adta költői ihlettel bír, akiben a magyar stilyusnak ismerete a horvát költői nyelvnek tökéletes szépségével párosul. Horváth Béla nemcsak eszével, hanem szívével, nemcsak a dilettáns művelőző felületességével, hanem a költői ihletnek mélységével tud bele merülni a költő-király érzélem-és gondolat-világába. A horvát költői nyelvet mesterien kezeli, az eredeti tartalomhoz és formához a legaprólékosabb részletekig hűségesen ragaszkodik az erőltetésnek legkisebb jele nélkül. Minden sorából kiérzik a hódolatos tisztelet, melyet költője iránt táplál s melyet munkájával a testvér-nemzet fainak szívébe átplántálni törekszik. Horvát rímeli, ríthymusa oly kellemesen érintik a fület, mintha csak a furga hegyi patakban bájos csobogását hallgatnók. Ha Petőfi horvától ír, körülbelül így írta volna meg költeményeit. Minden sor, versszak, költemény bizonyítéka annak, hogy Horváthnál a műfordítás nem mesterséget, fáradságot, ha-

ELŐNYÖS

butorvásárlást ajánl - SZÉKELY VILMOS butortelepe (volt Fialovits-féle üzlet) - NAGYKANIZSA, Fű-út 8. szám (Bazár-épület)

Nagy vásárlások: HÁLÓ, EBÉDLŐ, SZALON URI SZOBÁKBAN, VAS- és RÉZBUTOROKBAN, saját készítményű ANGOL BŐR- és bármilyen KÁRPITOS munkákban.
!MODERN HALÓSZOBÁK TOILETTEL 400 KORONATÓL FELJEBB!
A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri SZÉKELY VILMOS Nagykanizsa.

Tagok gyűjtése czéljából aláírási ívet is mellékelünk, melyeknek mielőbbi szives visszaküldését kérjük.

Kelt Zalaezerszegen, 1914. évi január 31.

Czobor Mátyas st.,
vármegyei m. főjegyző,
a T. E. V. Z. E. titkára.

Árvay Lajos st.,
Zalavármegye alispánja,
a T. E. V. Z. E. elnöke.

Semmből 1,000 forint.

Írta: Pont.

Azt kérdezte — nagy jó Uram, — milyen a mi falunk? Szegény-e, vagy gazdag? Milyen a népe: boldog, megelégedett? Vagy huz-von évek hosszán emberhez nem illően? stb. stb.

Íme a feleletem:

Hát biz' nagy jó Uram, a jómódból csöppenhete még valamicske, mert hát csak vagyunk: se jól, se rosszul. A szegénység béklyóit elveteltük már, az igazi jóléthez azonban még kevés az anyagi erőnk.

Hogy lettünk közép-módos község — elmondhatom — bár félek, hogy Ön, nagy jó Uram — nevet rajtunk s részben igazsága is van. Külszínre együgyű a mi gazdagító eszménk, hanem úgy volt s talán úgy is lesz, hogy a jómódot harcolók kezében a jól forgatott somfa fűtykös is — fegyver. Kezdjük tehát elülről.

Nem volt községházunk. Amivel elmondottam azt is, hogy nálunk a biróné-asszony titulus sok ingyen munkát s még több becsmérő mende-mondát hozott a házhoz. Meri úgy van az faluhelyen — nagy jó Uram, — hogy ha teszem az alsóvégi Tamási Ferenc koma lett közakarattal a biró, ugyanakkor az első szobája gyüléskedő, hivatalos helyiség. Ügyes-bajos ember mindig akad s mind a bíróné-házal keresi a gyógyító esszenciát. Reggel, délelőtt, este, — a nap minden óráján akad látogató Tamási uram portáján, ahol száz szónak is egy a vége — biz' nem mindig áll a helyén ez, vagy — amaz, a tisztaság irányában is akad néha-napján szemelteszűrő szálla.

Igy azután terjed a hír, hogy: — »No lelkem, az a Tamási Ferencné asszony is elmöhetne rőndöt tapasztóni.«

Építessünk tehát egy egyszerű, de tartós házat egy kicsi szobával, meg egy nagy

teremmel... Fehér a házunk fala, mint a szeretet kőntőse s a teteje piros, mint a szeretet lángja. Körülültettük hárszal, vadgesztenyével s most várjuk az időt, mely árnyékos zöld palástalá öletleti körül azt a helyet, ahonnan a boldogságunk szálai vezetnek. S ha idegen vetődik a falunkba, megkérdi: »Bácsi, kié ez a csinos ház s miért van reá írva — Otthon?« Az ilyen jó embernek ma már a legkisebb csemele is elmagyarázza okos szóval, hogy:

— Lássá, lelkem, — ez a ház azért »Otthon« — mert mindnyájunké. Nyugat felől látja-e azt a két ablakot? Ott egy kisebb szoba vagyon. Oda járnak a mi érdekes előljáróink tanácsot ulti, a nép adót fizetni. Idébb, az az öt ablak egy nagy szobát világít meg. Téli világban ott fon — kosarat, kerti padot, széket, — a férfi nép, az asszonyaink is ott vannak, himeznek: beszélgetve, játszva keresik a pénzt.

S ha jó az ünnep, kitisztul a hétközi munka-terem. Szép sorjában a fal mellé rakjuk az apró asztalokat, újság, könyv, játék kerül reájuk. S ahol 6 napon át dolgoztunk, ott megpihenünk a szünnapon. Egy-két órán át táncolunk is... Az bizony... Úgy mondják, a tánc miatt keresi a fiatal a korcsmát, — hát találja meg itt s akkor nem korcsmazik. Van vetítő masinánk is. Hol sirunk, hol kacagunk a falra varázstól képeink. Esztendőnként kétszer komédiát is játszanak ott a nagyszobában, elég tágas a helyünk hozzá; utána pedig mulatunk szivből, igazán. Lássá, — bácsi, ezért Otthonunk nekünk ez az épület.

— Jó-jó, de ez sok pénzbe került. Hol vették a pénzt?

— Semmből, bátyám. Semmből teremtetünk évekenkint 1,000 forintot.

— Semmből?

— Szószertul így van: semmből egy kis szeretettel, egy kis jószándékkal.

A Berci tekintetes ur kezdte meg a dolgot olyképpen, hogy megszólította a Gyurica Péter bácsit:

— Öregem, ugy-e szegény ember kend?

— Isten, ember látja, tekintetes uram.

— Ha adnék egy bárányt, őszig — mire felnől, birka lesz, elutná tartani?

— Szívesen, tekintetes uram. Egy birka jól lakik a gyeplő szélben, a jászol hulladékból — — —

Ezen beszéd után pedig összegyűlt a falu férfinepe, ahol Berci tekintetes ur elmondta, hogy nagyon, de nagyon kellene nekünk egy közös »Otthon«. Hogy pénzbe kerül s nincs? — semmi baj, tartunk össze, szeressük egymást, akkor egy-két év múlva lesz. Vegyen a község 150 bárányt. Aki szegény vállaljon el tartásra egyet. Gyurica bátyám mondta, hogy ő szegény, de egy bárányt ő is fel tudna nevelni. A gazdag vállaljon el kettőt. Százhusz családnak tehát tartásra kiadjuk a 150 bárányt. Ugy nevelje aztán ki-ki az állatját, hogy szebb legyen, mint a szomszédjáé. Így őszre lesz 150 jó-husu fiatal birka. Bármelyik mészáros is elviszi darabját 20 koronáért. Egy bárány 6 korona. Hat hónap múlva 14 korona nyereséggel adunk tul rajta. Pusztaljon el az állatokból jó néhány, őszre a báránykák árán kívül marad 1000 forintunk. Jövőre is így tegyünk: s lesz 4,000 koronánk. Harmad évre, falusorban meghordjuk a téglát, meszet, a fát, segítőnk a munkában s föl-épül a mi — Otthonunk.

S úgy lett — nagy jó Uram. Ha nem hiszi, Isten hozza, lásson a két néző szemével.

Kossuth Ferenc meghalt.

Kossuth Ferenc, Kossuth Lajos nagy hazánkfianak méltó fia, folyó hó 25-én meghalt. Kossuth Ferencet hosszú szenvedéstől váltotta meg a halál, amikor 73 éves korában az élők sorából elszóltította. Kossuth Ferenc 1894 óta, amikor Kossuth Lajos tetteinek Magyarországra való hozatalával önkéntes száműzetéséből hazájába visszatért, tevékeny szerepet vitt a politikai életben. Mint a függetlenségi és 48-as pártnak vezére 1906-ban a m. kir. kormánytagja lett s mint a kormánytag kereskedelemügyi minisztere áldásos tevékenységet fejtett ki Magyarország közlekedésének kifejlesztése körül.

Temetése e hó 28-án ment végre a magyar nemzet osztatlan fájdmától kisérvé. Kihűlt tetemét édes atya mellett a Kossuth-mauzóleumban helyezték el örök nyugalomra. Kossuth Ferencet a főváros temettette el a Nemzeti Múzeumból, melynek oszlopcsarnokában, mint a főváros halottját, azon a helyen ravataloztatta fel, ahol Kossuth Lajos ravatala is állott 1894-ben. Őfelsége a király a következő részvétliről intézte Kossuth elhunytja alkalmából az özevgyhez: »Ő csász. és apostoli kir. tetsége sajnálattal értesülvén Kossuth Ferenc volt kereskedelemügyi minisztere, Excellenciáj ferjének elhunytáról, Nagyméltóságodnak őszinte részvétét kifejezni méltóztatik.« Nyugodjék békében!

K Ü L Ö N F É L É K.

— **Lapunk mai számához** »Az otthon« állandó művelőletünk pünkösdi számát csatoltuk. Művelőletünk gyönyörűen sikerült aktuális képeket s elsősorban írók tollából származó eredeti cikkeket közöl.

— **Esküvő.** Strausz Sándor könyvkereskedő, lapunk kiadótulajdonosának Lily leánya f. é. június hó 7-én tartja esküvőjét Klein Ernő a Magyar folyam- és tengerhazósági társaság Lom-i (Bulgária) állomásfőnökével.

nem lelket üdítő élvezetet jelent. A 150 lefordított költeménynek bármelyike ékesen beszélő igazolása fenti elismerő szavainknak. Klasszikus példa erre — maga a műfordító is említést tesz róla a »Predgovor-ban — a prófétai ihletű »Egy gondolat bánt engemet« c. költeménynek gyönyörű fordítása. A költőnek vágya a harc mezején meghalni s a mtg ezen vágyáról énekel, jambusai a sóhajszóró vágyakozásnak csendes nyugodtságával folynak:

»Ha majd minden rabszolga-nép
Jármát megvna sikra lép,
Pirosló arca! és piros zászlókkal
És a zászlókon eme szent jelszóval:
»Világzsabadság!«
S ezt barsogják keletől nyugatig,
S a zsarnokság velök megülkőzik:«

»Kad robki jaram narodi
Jednom budu svj prezeli,
Licem sazarenim i crven-barjakom
Kad hrili budu napred sa geslom:
»Slobodu svima!« —
I to kao na krijma!
Od istoka do zapada leti,
Pa kad tiran s ujima se sukobi:«

S midőn a harcrol kezd beszélni, a jambusokból átesap a dactylusokba, a melyek a háboru borzalmainak kifejezéstesebb formái:

»Ott essem el én
A harc mezején

Ott folyjon az ifju vér ki szivemből
S ha ajkam örömetli végszava zendül,
Hadd nyelje el azt az acéli zőrej,
A trombita hangja, az ágyudőrej.«

»Tu mrijeti bi rad,
Gdje ljuti je rat!
Tu mlada mi krv tada nek se lije,
I zadnju mi riječ neka nadkrljuje
Zvidanje taneta i mačeva zvek,
Glas trublje i gromovski topova jek.«

Mikor pedig a »nagy temetés-ről beszél, újra jambusokra tér vissza s szinte halljuk az »ünnepélyes, lassú gyász-zenét:«

»Ott szedjék össze elszórt csontomat,
Ha jön majd a nagy temetési nap.«

»Tu nek mi kosti moje pokupe
Kad veliki onaj pokop bude.«

Miután Horváth Béla műfordításának az eredetivel való egybevetésével foglalkoztam s az összehasonlítás eredményét a fenti jellemzésben leszürttem, hogy az ő horvát Petőfi-jének helyét a horvát Petőfi-irodalomban megállapítsuk, hasonltsuk azt össze a horvát irodalmi piacon eddig megjelent Petőfi-fordításokkal.

Gasparics György

Egerág.

(Folytatása köv.)

— **Kinevezés.** Öfelsége a király, Péterfalvi Molnár Dezsőt ezredesdandárnokká, a m. kir. 77. honvéd gyalogdandár parancsnokává kinevezte.

— **Halálzás.** Milhofer Ignác az Ifj. Neumann Miksa cég főraktárnoka, f. hó 28-án hosszas szenvedés után Grázban elhunyt. Temetése ugyanott 29-én volt. Nyugdjék bekében!

— **A tanfelügyelőség halottja.** Madarász Andor, áll. tanító, aki a kir. tanfelügyelőséghez volt beosztva, vasárnap délután 33 éves korában Zalaegerszegen elhunyt. Madarász Andor szorgalmas, törekvő munkása volt a kir. tanfelügyelőségnek. Kedden temették el.

— **Tanítóképző-intézeti évzáró képesítő vizsgálatok.** A helybeli áll. tanítóképző intézetben az évvégi vizsgálatokat a következő sorrendben tartják meg: június 3-án pedagógiai írásbeli vizsgálat; június 13-án Te Deum és az I—III. éves növendékek hitnapi vizsgálata; június 15-én az I. június 16—17-én a II. s június 18—19-én a III. osztály osztály-illetőleg osztályképesítő vizsgálata; június 20-án a gyakorló iskola vizsgálata; június 22-től a befejező képesítő vizsgálat szóbeli és próbatanulása része s képesítő vizsgálat a kántorság s a horvát nyelvből. Tanítóképesítő vizsgálatra 19 intézeti növendék jelentkezett.

— **Csáktornya-központ.** Az Orsz. Polgári iskolai Egyesület Zalamegyei Köre múlt héten Nagykanizsán rendezte évi közgyűlést tartott, melynek folyamán úgy állapodtak meg, hogy a kör központját Csáktornyára teszik át. Ennek következtében a tisztikart jobbjára az itteni áll. polgári fiúiskola tanárleltételéből állították össze. Nevezetesen elnök lett: Pataky Kálmán igazgató, alelnök Kiss Dénes alsóoldvai áll. polgári iskolai igazgató, titkár Laitin Dániel tanár, pénztáros Tóth Dezső tanár.

— **Hirdetmény.** Az esküdtszéki szolgálatra képesített férfiak alaprajtjoma Csáktornya községet illetőleg elkészült és a községházánál f. évi június hó 1-től bezárólag 15-ig közzsajtomra kitétetett. Ezen közzsajtomra kitélt lajstromot a fenti határidő alatt bárki megtekintheti és akár alkalmas egyének kihagyása, akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt bárki felszólalhat. A fentiek értelmében beadott felszólalások ugyancsak a fenti helyen folyó évi június hó 16-tól bezárólag 24-ig lesznek közzsajtomra kitéve, mely idő alatt a beadott felszólalásokra bárki észrevételeket tehet. Kelt Csáktornya, május hó 29-én. Az össeírő bizottság.

— **Zarándok különvonat Lourdesba.** Gróf Mailáth, gróf Zichy, Fischer-Colbire és Balás Lajos megyés püspökök védnöksége alatt egy nagyobb papi bizottság gondos rendezésében Pádua—Róma—Lourdes—Páris és Mária-Einsiedeln érintésével f. é. július hó 24-én indul Budapestről. Jelentkezni június hó 15-ig lehet Gaibl Sándor p. praelátus, apát-kanonok urnál (Pozsony, Káptalan-u. 3.) Programokat díjtalanul küld az érdeklődőknek.

— **Allandó mozi.** A Heinrich-féle Rákóczi-utcai mozgószínházban a múlt héten, vasárnap, a Szerelmeskedés c. drámát adták 4 felvonásban, Psilanderrel a főszerepben. Ez érdekes előadás többi része is nagyon vonzó volt. Előzőleg idomított majmokat mutattak be, majd a Vili csavába kerül és Mikor a mama mulat humoros darabokat adták elő. Záró darab a Ducci bácsi kocsmája vig előadás volt. Ma a hazátlan nagy-

szabású 6 felvonásos drámát adják. A gyönyörűen színezett spanyol darab Krausz Henrik érdekes regénye után készült.

— **Tűz.** Botornyán a múlt héten, hétfőn, nagyobb tűz pusztított. A tűz délben támadt Tropsa Mihály telkén eddig teljesen ki nem derített okokból. Valószínűnek tartják, hogy Tropsa kis fia volt a tűz előidézője. A tűz Tropsa Mihály pajtájában keletkezett s a déli szél kedvező körülményei mellett csakhamar végig futott az egész utcának sorjában következő telkein. Este felé a tűznek már vége volt, mert a szomszéd községek fecskendői is segítségére voltak a hatalmasan dolgozó botornyaiaknak a tűz lokalizálásában és elfojtásában. Hogy a tűz akkora dimenziókat öltött, ennek a szélen kívül részben az is oka volt, hogy a gazdák a mezőkön s a szőlőkben elfoglalva voltak. Összesen 34 épület hamvadt el, köztük 6 lakóház, a többi pajta, istálló, góré, ól stb. A tűz alkalmával szalma, takarmány gazdasági tárgyi is elpusztult nagy értékben. A tűz által okozott kár megtérül, de csak részben.

— **Választók vizsgája.** Az 1913. évi új választó törvény a választói jogot részben az irni-olvási tudáshoz is kötvén, a belügyminiszter ennek igazolására, azok részére, akik az ezi igazolási iskolai bizonyítványokat felmutatni nem tudják, vizsgálatokat rendelt el. A csáktornyai járás részére a lefolyt héten 25, 26 és 27-én tartották meg ezek a vizsgálatok Szalmay József járási főszolgabíró elnöksége alatt. A bizottság tagjai Zrínyi Károly áll. tanítóképző intézeti igazgató és Dénes Béla városi jegyző voltak. A bizottság előtt a három nap folyamán 209-en jelentkeztek s egynek kivételével — aki csak a nevét tudta leírni, egyéb irni-olvási tudása nem volt — mind levezigzták. Igazán jóleső látvány volt, hogy a 40, 50, 60 éves falusiak közt 36-an találkoztak olyanok, akik önkéntes elhatározásukból magyarul tettek le a vizsgát. Sőt akadt egy, aki amikor horvátul már levezigzták, másodsor is jelentkezett, hogy magyar tudását is igazolja. Öröndetes dolog volt az is, hogy a jelentkezők 78%-a magyarul beszélt s a többi között is kevés ember akad, aki magyarul ne értett volna. Megjegyezzük, hogy a jelentkezők örömmel vizsgáltak s büszkéek voltak a bizonyítványra, melyet a vizsgálat kiállása után rögtön kezükbe kaptak. Adja Isten, hogy a bizonyítvány alapján választói jogukat a Haza javára értékesítsék az urna előtt.

— **Tűzek a vármegyében.** A folyó év első negyedében, az alsipáni jelentés szerint, összesen 31 esetben volt tűz a vármegyében. Az elhamvasztott tárgyak 102502 K értéket képviseltek, amiből biztosítás folytán 76990 K térül meg. A tűzest 3 esetben gyermekek játéka, 11 esetben gondatlanság, 2 esetben gyújtogatás, 1 esetben villámcsapás okozta.

— **A kávéházak tiszták legyenek.** A belügyminiszter rendeleteit bocsátotta ki a vármegyékhez, hogy hatóságaiq utján gondjukat képezzék, hogy a kávéházakban tisztaság uralkodjék s hogy arra is ügyeljenek, hogy a pincérek ne kezeikkel mossák a poharakat.

— **A Mura szabályozása.** A Mura medrének további rendezésére ez évre 70 ezer koronát irányoz elő az országos költségvetés. E munkálatokból azonban Zalavármegyének még nem jut, mert a mederrendezési munkálatok csak Vasvármegye határában vannak folyamatban.

— **Adományok.** Somogyi Baka György

siremlékére a következők adoztak: Várad Mihály 2 K, Vidovics Rókus min. titkár 10 K, Noszlopy Gáspár kir. közjegyző 5 K, dr. Kemény Fülöp ügyvéd 2 K, Vugrincics Nándor áll. isk. ig. tanító gyűjtése 3308 K. Az ezenfelüli gyűjtés összege körülbelül 200 K-ra rúg, ami fényesen rácafol a Zala kirohanására, mellyel kegyeletlen sorok kísérelésében Baka György emlékéit diszkreditálni akarja. Ami biztos értesüléseink szerint néhai Baka György leszármazottjai hitelesen be fogják bizonyítani a Baka György múltjáról közölt adatokat s egyben bírói uton elégtételt fognak kérni attól, aki a Baka Györgyre vonatkozó sorokat a Zalának egyik múlt heti számában megírta. Majd ki fog tűnni, hogy az egész kirohanást csak azért inscenáltak, hogy a gyűjtést megakasszák, ami azonban senkinek nem sikerül.

— **Felvétel a csáktornyai állami leányintézetbe.** A polgári leányiskolával kapcsolatos és fontos nemzeti missiót teljesítő leányintézetünk már 5 év óta tölti be az érdekelt szülők nagy örömeire és teljes melegezésére nemcsak hivatását, melynek célja az, hogy a felveendő növendékek a polgári leányiskolában 4 éven át elvégezve tanulmányaikat, vallás-erkölcsös és hazafias szellemű nevelésben részesüljenek s hogy állandó és a legdolgossab felügyelet alatt egyszerű és házias életmódra szokjanak s így előkészüljenek mindarrá, amiket tőlük az élet nagyszükségeit megkívánnak. 1. Az intézet erre a célra épített szép új otthonában van elhelyezve, hol a jó egészség követelményeinek megfelelően tágas udvar és kert is áll rendelkezésre a növendékeknek. 2. Az intézetbe 50 tanuló vétetik fel és pedig felvételnek azok, kik az elemi iskola negyedik osztályát, továbbá, akik a polg. iskola I., II. és III. osztályát elvégezték s orvosi bizonyítvánnyal igazolják azt, hogy teljesen egészségesek. A felvételre vonatkozó belyegleten kérvények, iskolai, szülői és orvosi bizonyítvánnyal felszerelve f. évi július hó 9-ig a polgári leányiskola igazgatóságához nyújtandók be. 3. A növendékek teljes ellátásban (étkezés, mosás, világítás, fűtés) részesülnek s ennek fejében havonként előre 45 koronát kell fizetniük. A francia nyelv és zene tanításáért is külön mérsékelt díj fizetendő, azonban ezeknek tanulása nem kötelező. Az intézetben elsősorban muraközi és horvát-szlavonorsági szülők leánygyermekéi részére nyolc 200 koronás alapítványi hely tétetett. Van továbbá ezeken kívül még egy 100 koronás alapítvány a perlaki, illetőleg a perlaki járásbeli növendékek segélyezésére, végül a Horvát-Szlavonországban lakó máv. alkalmazottak leánygyermekéi részére egy 200 koronás és két 400 koronás alapítványi hely, tehát összesen van tizenkét alapítványi hely, melyekre szegénysorsú, de jó előmenetelű és kifogástalan viselkedésű tanulókat foglaldhatnak. Az alapítványi helyek elnyeréséért folyamodó szülők kérvényeiket a Csáktornyai Takarékpénztárhoz (1), Csáktornya képviseletétükhöz (2), a Dunántúli Közművelődési Egyesület elnökségéhez (3), a Bezerédj nővérekhez (2) és a Perlaki Takarékpénztárhoz címezve szintén a polg. iskola igazgatóságához küldjék be. A drávántúli máv. alkalmazottak pedig kérvényeiket egyenesen a máv. igazgatóságához küldjék Budapestre. — Megjegyzendő, hogy a Dunántúli Közművelődési Egyesület által alapított három 200 koronás helyért csak nagy családai bírós szülők leánygyermekéi foglaldhatnak. Csáktornyai, 1914. május 31-én. Pataky Kálmán áll. polg. fiú- és leányiskolai igazgató.

— **Pályázat.** A kotori jegyzőségnél egy horvátul tudó írrokra van szükség, akinek fizetése ez idő szerint 800 K s ezenkívül lakás és fűtés. Beválasztás esetében jövedel a fizetés emelkedhetik. A kérvények Kotorba, Hajdu Lajos főjegyzőhöz intézendők.

Szerkesztői üzenet.

D. Respektáljuk az okokat. Nemcsak udvariasságból, de azért is, nehogy kíváncsiságunkkal a rendelkezésünkre bocsátott kéziratok fölötti termékenyítőgö hathatnának továbbá irodalmi működésére. De ami kélik, nem múlik. Pandora szelencéje magától is kippattanhat! A közlést illetőleg pedig a mi kerestünk az, legyen eszélyke jó türelemmel.

V. J. Cs. — Köszönjük cikkét. Köszöni fogjuk. Az ügy érdekében kérjük további közreműködését is.

Sve pošiljite, kaj se tiče zadržanja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Prodajna ošna je:
Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Saradnik:
SRÁY FERENCZ.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SANDOR.

KOSSUTH FERENC

1841—1914.

Magjarskoga puka otca, Kossuth Lajosa, stariji sin, Kossuth Ferencz, nije već mednami na svetu, minući pondeljek vjutra ob četiri vuri spustil je svoju plemenito dušu vumrl je.

Strahovitne muke je pretrpel, jerbo više tjednov niti je živ bil, niti pak je mogel vumrėti. Samo oni znaju, kakve muke je imel, koji su dan i noć kre njegve be-težne postelje stali.

Kossuth Lajosa, koj je od velikoga jarma odslobodil našega Magjarskoga orsaga, je sin bil on, koj sad već u hladnim grobu, kre svojega plemenitoga otca počiva u miru Božjem. Ostavil nas je Kossuth Ferenc, koj je za našega vremena jedne velike orsacke partije vodja bil, ali njegvo nevmertelno ime zanavěk bude živelo mednami. Vumrl je Kossuth Ferenc, prvo dēte najglasovitnešega magjarskoga sina, na kojega je magjarski narod već kakti još malo dēte tak gledal, kak naših pravic rođenoga hercega.

Na milljun ljudstva žuhke suze toči i tuguje zanjega, koj je svoje življenje na ovim svētu tak pošteno dovršil i tak čisto je nam ostavil njegvo sjajno ime, kak je on to od svojega, od magjarskoga puka otca præk zel.

Nėje moći premeriti kak se čeli orsag žalostil i tuguval za njegovoga otca, tak tuguje i denes za njegovoga sina.

Tuguje najpredi i sam presvētli kralj u schönbrunskim kaštelju, komu je mogel četiri lēt minister biti, bez toga, da bi svoje ime zatajil, navěk je pravičen sin ostal Kossuth Lajosa.

Žalostno je, da nėje ostavil odvetke, žalostno nam je, da od Kossuth Lajosa ve krvi samo još jeden clovek je na svētu i to drugi sin, koj je već takodjer stari clovek i koj takodjer bez odvetke nas bude ostavil.

Jeden stari sedemdeset i tri lēt star clovek je vumrl pak itak tak žuhke suze toči čeli orsag, kak dabi jeden dvajsti lēt star mladi princ nas bil ostavil.

Vnogo, jako vnogo smo sgbilibi, našega orsaga najpravičnešega sina smo u Kossuth Ferencu zgbilibi.

Naj bude blagosloven Kossuth Lajosa sina uspomem, kak je blagoslovno bilo njegov življenje.

Herb Kossuth Lajosa presvētloga imena, već kakti starovičen clovek je došel nazat u svoju ostavljeno domovinu. Doklam je otec živ bil, deca su snjim jela po tudjih

orsagov on od suzih slani kruh, kojega jim je domovina iz ruk zela, kad je otec 1849-ga leta iz orsaga, za kojega je on tak vi-težki vojuval, ostavil moral. Kossuth Ferenc 1894 ga leta, kakti petdeset i tri lēt star clovek je došel nazat u Magjarski orsag, kojega je, kakti osem lēt star dečec ostavil na jedni dunavski ladji. 1841-ga leta novembra 16 ga se je Kossuth Ferenc rodil u Budimpeštu, krstni kum mu je sam Deák Ferenc domovine mudrac bil. Sedem lēt star dečec je bil, kad se 1848 ga leta orsag sbrunil i s oružjem branil svoje zadoblene pravice.

Pretirali su naši prededni sve nepri-jateljete? austriancene, tōte, rumunje, srbe, serežance i horvate, ali proti grozni ruski vojski nēsu mogli sbruniti orsaga, doli su deli oružje pred Világosom. Kossuth je augustusa 13-ga srečno præk Dune u Tursku došel, ali deca su mu tu ostala i skitati, skrivati su se morala od hiže, do hiže i po sumah. Troje dece je bilo. Kossuth Ferenc je naj-stariji bil, za njim je došel Tivadar i onda tri lēt stara Vilma pucka. Skrivati su se morali, jerbo onda je takov svēt bil u Magjarskim orsagu, da niti tri lēt staromo detetu je nē bilo osegurjeno življenje.

Vu Sókut občini su vlovili cesarski soldati Kossuthovu decu. Jeden dan cesarski soldati su došli u selo i odmah su vdrli u hižu, gde su drobna dečica skrila bila. Jeden grobjanski cesarski oficir naperil je na osem lēt staroga Kossuth Ferencu pištolu i zahrumul se je nanjega:

— Što si ti!

Dēte je bez straha batrivno povedalo:
— Ja sem Kossuth Feri!

Nato su ga nećimurni cesarski soldati pograbil i s bratom i sestricom skup i na jedni koli u Položaj su je odpeljali. Na putu u više mesti su šteli prosti muži, pol-jodelavci soldatom zeli Kossuthovu decu. Ali soldati su odmah špice naperili na decu da je taki zakoleju, ako se narod ne bude potišil. Malo neđužno decu 245 pešičkih soldatov i 70 kojnikov je prega-njalo. Velika dika cesarski soldaciji.

Vu Pozsonju su deca bila zaprta. Dan i noć su soldacke straže pazile na malo dečicu. Na dan samo jedenputi to samo na pol vure su je pustili vun navěk med spicami. Osem mesecov su bila zaprta. Čela Europa je već onda zahtēvala, najbolje pak englezka kraljica, da naj spustiju iz rešta Kossuthovu dečicu. Ausztrianski korman se

je prestrašil naklat je decu na jedno spo-trto ladju i poslal je sve tri u Tursku zemlju, gde je otec je tak tesko čekal.

Kossuth Ferenc, kad je škole zvršil, kakti mjernik je službu dobil u Taljanskim orsagu. Vu Magjarskim dvaput su ga za ablegata postavili, ali on doklam je otec živ bil, nėje šteli dimo doiti. Po otcovi smrti vu Tapolci su ga opet za ablegata postavili i sad je dimo došel. Potlam do smrti je Ceg-lēd varaša zastupal u parlamentu.

Prvu ženu i jedno dēte je još zamlada sgbilib u Taljanskim orsagu, drugoć pak se je već na smrtni postelji ženil 1914-ga leta januāra 12-ga.

Svelikom paradom i svečanostjom v četrek pred poldau su ga pokopali vu Bu-dimpešti vu Kossuth mauzoleum, gde je još jedno prazno mesto, za Kossuth Tivadara, koj je denes već sedemdeset lēt star.

Za Kossutha se nebude orsag nigdar spozabail!

Naj mu bude lehka zemljica one do-movine, koju je tak do skradnje vure verno služil.

Svečanost vu Štridóvaru.

Još nije pretekla godina dana od one proslave presv: Srdca Jezusovoga u Štridóvaru i opet su Zazvonili zvoni Štridóvarske cirkve k novoj Svečanosti. Opet su nabavili Župljani spomoćjum onih svojih u Americi krasno Statuo preslatkoga Srdca Marijina. A naš W. c. G. Administ. St. Mozer za le-poto crkve gorući i za sve kaj je dobra i lepoga pobrinuli se i poskrbili da bude pok-raj Statue presv: Srdca Jezusovoga takaj i Statua preslatkoga Srdca Majke njegove i da bude čim lepša naručili nju iz Tirola. I uspjelo njim je, kak takaj na Svečanost odredjeno i obdržano 24. Majuša sa zado-vojlstvom napunjeni videći da njim trud i skrb oko svega ovoga i opet nije bila badava.

Kako lani tako i ljetos krenula Veli-častna povorka od Župne crkve na trg G. Barona Knjezevića gde je kad sv. Florjana bila u maloj zelenoj hutici Statua sv. Srdca M. Koju kad bi onde v. č. g. Adm. blagos-lovili izmolili Litanije Srdca Marijina nosilo na maloj nosiljici uz množtvu drugih u bjelini šestero Djevojčic i za njimi prisust-vovali procesiji uz dva domača i četvero susjednih Mešnikov najmre v. č. g. župnik iz Selencehegy sa svojim v. č. g. Kapelanom. V.

č. g. Purić Luka iz Belice. I v. č. g. Gvardian iz Varaždina sa v. č. Administ iz Mu-rasikloša.

Po izvršenaj procesiji u tesno natlače-noj crkvi stupili na prodekaljnicu v. č. g. Purić Luka koji su iz odaljenje svoje ple-banije došli sim, da se, kako su se to samo izrazili. »Učine delnikom na proslavi Mari-jinoj u Stridovaru i da progovore prigodne k tomu svečanom činu, reći vječnoga života.«

Žarkim rečima potom ocnitali nam »Srce Ljudsko.« Kakovo je srce čovjeka koje je puno zlobe, opacine, greha, prok-lestva, kako je takovo srce nemirno, nizko, smradno. Usuprot Srce krepостnog, kako je plemenito, mirno, Zmožno, Uzvišeno, blaže-no. Stavljajući; peldo, sv. Srca Marijina da bude tako i naše srce poput Marijina po-nizno, čisto, milo, i sladko . . . Slušateljom većinom zanosile oči kad su na koncu jedernate propovedi obrnuli se k Mariji iz-ručavaju župljane Stridovarske preslatkom Srd-cu M. naposel Mladenke u bijelom ruhu još u Neduznosti, Zakonske muže i Žene, Starce na nebu groba, Betežne i t. d. Slavnom Govorniku budi tim putem u ime svih Žup-ljana izrečena najsrdačnija hvala!

Zatim bila uz Assistenciju sv. Meša kod koje pjevalo na koru domaće pevsko društvo. A popoldan kad Večernje bilo opet prodika od v. č. g. Gvardiana iz Varaždina za tretji red sv: Ferencna na zadnje Majuš-pobožnost Primanje i zavjetovanje u treći Red i stim je bila zaključena Svečanost ovoga dana.

Vsim Mešnikom koji su nas taj dan pohodili i zvatim koji su kaj klomu do pri-neli naplatil Višnji Bog i preslatko Srce Marijino!

M. Kutnyak.
zvonar.

Na Svečanost.

Preslatkoga Srca Marijina U Stridovaru
1914. Májuša 24.

Zvone zvonovi, k slavnosti novi,
Stridovarske crkve na župljane sve.
Znjimi da štiju, i proslavljaju
Sveto preslatko Marijino Srce.

Mariji odani, vjerni Župljani
Krasno Statuo nabavili su.
Kuju svečanom, Današnjim danom
Procesjom; vcrku sprovadjali smo.

Pak se razlije, diljem župnije,
Radost, Veselje na njeni Sprijem,
Kada procesjom, Častno nju nesjo
Sveto podobo sprovadjaju sem.

Srdcu Marije, širom župnije,
Ravnice, bregov i Zelenih dobrav.
Travče lepenje, listje zelenje,
Titra vpkolon i veseli pozdrav.

Himne pozdrave, Gloria i Ave!
Glasi, taj veličastan obhod.
Med to hvajnicim, pjevaju ptice
Cvetje procesije kinča i put.

Srdce Marije! v tvoje okrijle.
Mešnike naše izručamo Mi!
Da u njihovi, pastvi duhovni.
Ovca nijedna se ne zgubi.

Srdce Marije! Naše Mladine
Čuvaj predrag Neduznosti cvet!
Vzemi to cvetje, V svoje zavetje.
Da ga neskvavi zločesti svet.

Pomoć živućim. A vmirajućim
Sprosi Marija blaženo smrt!
Za smrtnim bojem —, Po Srdcu tvojem
Da nam svim sveti Raj bu odprti!

M. Kutnyak.
zvonar.

Vu májušu.

Vu lépi vedrini sunce sija na zemlju, veseli se nam srce, kad vidimo drevje vu krasnim cvétu, kad vu polju zitek hiće vun klas naš svagdešnji kruh. Čuje se nam kak dabi crna mater zemlja milo sdehnuła: došel je májuš ves vu cvétu, našega dela i naše muke nebeska náda, najlepša dobi leti.

To je ono vréme, kad človek ovak govori, da vu ovi dobi poljodjelavec neima vremena niti vumréti.

Sad ima poljodjelavec najviše brige i dela. Ako bi slo ruk imel, svaki bi mogel dosta posla dati i još bi mu premalo bilo. Dobra gazdarica takodjer je puna posla, okolo hiže sve sama mora obaviti, opet tr-siti se mora, da svojemu zmučenomu to varašu dobro i tečno hranu prepravi. Poleg toga pak još dosta vremena mora imeti, da pogledne pištanice, racice, žibekje, jerbo bez

Kokoši obkoliju kostanj, i glediju proti nam, sada zlevim, sada sdesnim okom. Mene sili na smeh to nalukavanje. Zatim stupi na prag mladi človek, i kad to vidi kak kokoši želno glediju na kostanj, stupi bliže i gledi kaj je.

»Aha, veli, tu pak vam lahko podvorim.« Prime za drevu, pak ga stepe, mi pak se vsi zesiplerito doli. O, kak plahnēju kokoši nad nas. To se razmi mi se friško pobiramo, kak je bilo moći, i mnogomu se je posrećilo, da je vušel.

Ja sem se vu strahu prijel za pajdaša, i taj hip ga kvasne grahasta kokoši, ja pak brže razprestrem krila, da bi vušel. Komaj sem kakove dva pednja bil od zemle, za žene se zamenom kokot i kvasne po meni. Na sreću sem bil tak visoko, da me ne dosegnul jako, nego mi je samo odtrgnul jeden kotrig zadnje desne noge. Ako hoćeš, pogledni, jošće denes mi fali.« Mravlinec pogledne i vidi, da hrošč na zadnji desni nogi zaistinu nema jednoga kotriga.

»Ali te je jako bolelo?« pita hrošč. Nekaj časa je, pak ne dugo; zacelilo mi je, i nisem se več brigal zato. Kada ja kokesem srečno vujdem, odletim proti farni cirkvi i sedem si na veliku jabuku poleg glavne

toga néga gospodarstva i to je kinč svaki gazdarici. Još jedno né zverši več opet mora bežati naprimer za prasci, davu vrtu ili drugdi kvar ne napraviju. Vu veliki sili i puno poslu zamisli se, ali nebi bilo dobro Pišteka ili Katicu iz škole vun zeti? Premisli si, da vu tak velikim poslu, dober hasen bi jim mogla zeti. Jeden bi pazil na malo déte, drugi bi na pašu išel, tretji bi otcu pomagal. Taki bi pol menje brige i dela imela. Ej no, kaj sem si né to predi premislila, kuliko dela bi bili već zvršili, kak smo bez njih.

Ali, koj si premisli — čast i postenje — sve je moći na ovu misel reći, samo to né, da bi to spametna misel bila. Koj tak premislava, da stém vnogo more si pomoći, ako déte iz škole vun zeme, on jako bedasto napravi.

Nišči nemore lepši i bolši herb ostaviti na decu, kak vučenost i znanost. Koj denes čitati, pisati i računati nezna i samo mimo škole je hodil, bormeš on je današnje vréme né čeli človek, neg samo pol, makar je on neznam kak veliki bogataš i dobro stojeći človek.

Dan, na dan vidimo, da svaki koj se čitati, pisati, računati navčil i koj se pollam sam odsebe dale vežba i vući, puno leži živi, kak on bukveš, koj niti ime svoje nezna na podpisati ili prečitati. Još leži stane onoga, koj se svun toga i magjarski navči. Špot, veliki spot je denes onomu koj čitati, pisati nezna. Vnogo alduje orsag na škole samo zato, da se narod more vučiti i da nišči neostane tak, kak on divjak koj daleko vu Afriki ili Aziji živi.

Kulikopot čujemo od bolših gospodarov ili težakov sdihavati:

— Hej, zakaj su moji roditelji né mene vu školu pošilali, denes nebi tam stal, gde sem sad!

Zato dragi prijatelji, nemojte vi vu májušu niti Pišteka, niti Katicu vun zeti iz škole, barem kak kud jako bi je doma ponucali doma potrebni bili. Naj déte doversi sve onu, kaj se je po zimi vućilo. Naj svako déte napravi izpita, da dobi svedočanstvu,

Priповest od življenja herdjavoga hrošča.

(Dalje.)

Kada na tleh opet dojdem ksebi, vidim kak vrane zmirom pobiraju hrošče po hrastu, ja pak mirno čekam, doklam neodletiju drugam. Malo časa sem žaluval za tovarošćim, kad sem pak videl, da mi ne hasni nikaj, vzal sem si drugo.

Oženili jesu se takaj i pajdaši. Nekoliko danov ziveli jesmo jako mirno, i ženke po-čele su odlagati svoja jajca. Vezda je odle-tela ova, zatim ona na zemlju, izlezla vu nju, iznebila se jajec, iz kojih kak vre znaš — izvaliju se tompoši.

Nekojeга dneva, pak sem došel opet v škrpice; i jako hudo se mi je godilo. Šereg hroščov nas doleti na vrt, i sedemo si na divji kostanj, koj je rastel poleg gnoja. Nigde ni bilo čuti žive duše, po vrtu pak vodi velik ponosen i gizdav kokot šereg kokoši. Ravno nje pela mimo kostanja, kaj na nesreću jednomu izmed nas po nepazljivosti izpod leti da opadne na tla. Brže skočiju tri kokoši nad njega, rukaju ga i kvasiju, da mu odbijuju krila, i nazadnje se jednoj po sreći, da ga pógutne.

Sada pak se počme nekaj čudnoga.

Drugi dan vu jutro, me zbudi zvone-nje iz sna, prvlje kak je nastala zorja. Ov den se je mnogo zvonilo i mnogo ljudi je dohadjalo vu cirkvu; bila je nedelja. Prve su dohadjale stare ženice, zatim pak mlajše, tu i tam kakov možki, a najzadnjič samo vse vtrupaj.

Nato zvonjenje zevsemi zvonu, zatim večkrat zjednim, i za jedno vuro se porine vnožina iz cirkve i razhaja se na sve strani. Samo pravi gospodari se postaviju blizu dreva, gde sam sedel ja, pak i nekoliko mladičov pristupi bliže. Komaj se pustiju vu spominek, prikoraci čvrst i zrel muž, držeć nekaj papirov pod pazduhom, i postoji poleg mužov.

Veren svojemu poslu i službi, vzeme pomali svoje papire iz pod pazduhe, pogledne okolo sebe, i začne tako govoriti:

»Odlučeno od zakona, dneva 31. májuša 1914. leta. Za obrambu sadovnog dreva, da mu nebude kvara od gusenoc, od hroščov, i od kervavih vuši; opomina vas Poglavarstvo, da se poprimete posla, zapravljati hrošće, ali drugač bude primorano Poglavarstvo znami postupati po 5-tom paragrafu spomenutoga zakona. Ovo se je već razgla-silo meseca februara. Kajti pak do sada

jerbo drugac samo pol dela zverši, polovica pak je ravno tuliko, kak nikaj.

Oni roditelji, koji dopustiju deci do kraja skolu zveršiti poštenja su vrédni, jerbo puno leži pustiju svoje déte vu svet makar mu ni napuniju torbu svakojačkim kinčom: skolom i znanostjom su mu takvoga kinča dali, kojega mu nišci nemore zeti i nemore ga zgubiti vu nikakvi nesreći. Znanost je takov kinč, skojim kak to veliju, makar i na ledo more spameten i zrel človek preživeti.

Zakaj bi anda jalni bili stém deci zakaj bi jim na skodu bili. Dobro znamo vu kakvim položaju živi denes poljodelavec, ali makar mo i teško ide i deticu bi jako mogel hasnuvati okolo doma i gospodarstva, itak zato nesme pred vremenom decu iz škole vun zeti samo sbog toga, da jednoga težaka prespara. Kolikoput čujemo tužiti se, da déte već tri leti, tojest tri zime hodi vu skolu, pak zmirum je vu jednim razredu. To pak je zato, da niti jedno leto do kraj skolskoga leta ne hodi vu skolu. To je zrok, a né navučitelj, da déte više lét hodi podjednoma vu jeden razred.

Lěpi glas za jednu faru.

Vu svakoj fari se najdu dobri i pošteni ljudi, koji su né skraćeni alduvati i lěpu pědu pokazati drugim farnikom, da je réč od toga, kak se imaju cirkvene stvari postavali, popravljati, ponoviti s jedum rečjum v redu držati. V prvim redu moram, da pohvalim gledéč. Toga Drávavásárheljske farnike, ne samo zato, jerbo sam njihov učitelj i kantor, nego, dokaze imam v rukak, koji lepše govoriyu od najlepšega lista. Kakti domači sin ove fare, poznam svoje krvi plemenito srce, darežljivost i iskrenu ljubav, za svaku stvar, koj se tiče farne cirkve i drugih poslov, de je né dosta samo govoriti, s jezikom kazati, kak bi moralo biti ovo, ili ono, nego kaj je najtežiše na svétu, v žep segnuti i skorunicami dokazati, da ima pravu volju do plemenitih cilov, koj aldov se po navadi vu ime božje pobira.

nišće se nije brigal za škodlive stvari, opomina vas Poglavarstvo jošće jedankrat, da nigdo nebude izgovarjal da nije znal.

Nato muž spravi papire, pak odide. »Šment vendar, kaj si gospoda sve nezmisliju.« Oglasi se jeden stari muž.

»Premalo imaju dela, pak premlšavaju, kak bi kmetom bole nagajali.« veli drugi.

»To bi bilo pak vendar ne spametno, da bi plazili za hrošći, pak nje pobirali i klali. Gdo pak vtge no? kajti imamo drugoga dela dosti. Pak kakov kvar nam delaju hrošći? Nikaj! Ako objeju hrastovo i drugo drevje, se pak opet obrastje.« Jošće mnogo takvoga govoriyu muži, mnogo na gospodu, kak kmetu samo nagajaju i t. d., ja pak sam bil tijam pri srcu vesel, kajti sem čul, da se ni od mužov ni treba bojati. Zatim dojde med tem družtvo selski navučitelj, jaki i čvrst muž, duge brade, krogloga obraza. Muži ga poštuvano pozdraviju, pak mu se tužiju o nespametni zapovedi. Ali navučitelj njim nepotvrđi, nego veli:

»Muži vi nemate prav! Ako izpunjavate zakon, hasek delate sami sebe. Premislite koliko milijonov hroščov je zletelo iz zemle; kam god poglednete, sve je herdjaoo znjimi po drevju, škodili nam budu preveč jako.

1911-ga leta, kak sam već to opisal vu Medjimurju, se ponavljala, malala farna cirkva. Na kratku prošnju domačega plebanuša su farniki na jezere nabrali skup. Našel se i takov, ne jeden ili dva koj je sam 200—300 i 500 korun alduval na cirkvu, kak na pr. Horvat Blaž, Bukovec Janos cemešter, Blagovics Janoš, Šteluly György itd. A meštersko družtvo 750, Marijansko družtvo 500, trgovci 500 K. samo za jen ili dva obloke. — Kukolics István 80 korun za kip zadnje večerje. De se taksi ljudi najdeju tam je leško delati.

Pred farofom stoji jeden kamenati križ, pred jednom letom još čista zapušćeni. — Ja, koj gostoput hodim vu cirkvu, imal sam nakanenje ov spomenik na nekakov način v red postaviti. Ali kak? Sam od sebe nemrem, jer mi financijalne okolnosti nedopuščaju, a samo od sebe se neda napraviti. Došlo mi je na pamet, da imam vu fari takove ljudi, koji su ne skraćeni na takove stvari alduvati. Obrnul sam se k jednomu vrédnomu, bogoboječemu starcu.

Kresinger Jožefu, i njega poprosim: Dragi prijatelj, jeli bi steli vu ime božje i na moju prošnju barem tělo kupiti na on križ, koj pred farofom stoji. Dobro vidite i znate, v kakvim položaju je križ, zato vas prosim, vćinite mi ovo za moju volju. Ja vam vaš trud i strošek nemrem naplatiti, naj vam naplati On, koj je ober nas, kojemu se svi poklanjamo od dneva do dneva. I moj starić na prvu réč odgovori: Je, zdrage volje, samo naj si zemeju skrb, de se ovo kupi, ja platim kaj košta. — Poleg njega sedi njegov rodjak, Kocjan Gyura koj se prez prošnje oglasi i veli: No, ako je tak, japa, ja ti pomorem k stroškom, pol ti, pol ja. — Hvala ti lěpa veli naš starić ne potrebno, ja sam platim, kaj bu koštalo. Spukue se i tretji, koj je našega govora poslušal, Lésar Jožef i veli: No, da se vre tak lěpo spominati, a ja vas odpeljam za hadav, da pojđete kupoval, neprosim za to nikaj. Drugi den se zidemo pri križu, i on dñn već je bilo kupleno izvanredno lěpo tělo. Na tretji dñn se zidem pri cirkvi s

Zjedne strani pojeju po sadovenom drevju cvetje i nam zapraviju mnogo sada, zdruge strani pak pojeju po drevju listje i oslabiju stim drevje, da mu bude potlam škodilo. Ali najhujše zate dojde.

Zenke ili prošćice odložiju svoja jajca vu zemlu, a iz jajec zvaliju se tompoši, koji su vam takaj vre napravili mnogo kvara. Ako vzememo samo našu državu ili krglinu i pomislimo, da je hroščovo leto vu mrzleših krajih vsako četerto, a vtopleših pako vsake tretje i poznali budemo, da imamo svako tretje ali četerto leto samo od herdjavoga hrošća kvara na jezere. To pak je né mala stvar! Ako bi muži to premislili sami bi fondali hrošće i nebi čakali, gda bi je jošće gdo silil.

Kajti pak muži toga ne vćiniju, otoj stvari niti nemisliju, jošće nekoji neverujuje, da su tompoši hroščove galetje. Naše Poglavarstvo pak dobro zna i pozna veliki kvar, kojega dela škodliiva stvar i takaj se je dužno skrbeti za hasen poljodelavcov i podložnikov. Napravilo je anda Poglavarstvo zakone, skojim sili muža, da zatira škodlive stvari.

Oletics Mátyás.

(Drugiput dalje.)

Kocjan Gjurom i njega poprosim: Dragi prijatelj, jeli bi steli dati krov napraviti na križ i gatre malo popraviti i pofarbat? Zakaj né, zdrage volje, bu. Zatim se odpravim Gorica Petru, zidarskomu meštru i njega poprosim: Dragi Peter, ovo i ovo bi radi dali v red postaviti, zemite na se zidarsko delo, prosim vas i dajte na spucati križa i postament. Zakaj né napravim. Ves materijal i zidarsko delo je moje. — Za ovoga poštenjaka moram još spomenuti, da je ov človek već vnogo i vnogo alduval na cirkvu: da samo jedno spomēnem, on i njegov prijatelj, Kukolic Štefan su nabirali po fari toga par lét za cirkveni tarac, tak da denes već imamo potaracanu cirkvu zlepimi tablicami. I ve popravlja zida okolo cirkve. I kaj gđ zeme on pod svoje ruke, sve je lěpo, složno i trajno. Njega nemoram posel hvaliti, kaj je za meštra, naj ga hvaliju one zidine i palače, kaj je po Čakovcu većim podigel. A zakaj? samo zato, jer vnogo da do svoje meštrije i razumen, marljiv čovek. Svojoj marljivosti more zahvaliti, da je ne zdavnja položil ispit pred inženirskom komiššijom Varaždina za tesarsko, klesarsko i zidarsko delo. Kakti dobromu človeku i vernomu farniku željim, da se one diplome, koju je na ovim ispitu dobil, vnogo lét žviva na korist svoju i na hasen i radost svakomu, koj se v zidarskim poslu knjemu obrne.

Za nesteri dñn se zidem s roditeljicom bratovćine. Topolnjak Marijom i nju poprosim, da naj nabira med ženami za Majku božju sedem žalosti, i to na on križ, za kojega govorim. Za par dni su već bili pe-nezi skup. A kak nebi naše žene alduvale, de je réč od B. D. Marije! 1913 ga leta oktobra meseca je već bil križ čista vred postavljen. Sve skup košta po priliki do 250—300 korun. I tu moram, da pohvalim Horvat Antona slikara iz Varaždina, koj je slikarsko delo zvršil svim nam na najveksu radost i zadovoljnost.

Škoda, da je ovo lěpo delo još ne blagoslovljeno. Ali kajti ova stvar na nas ne-pada, utamo se, da bu se nam i ova želja za kratko vrēme spunila, i domači podjaš-prist koj je već bil na to oprošeni i čela stvar se mu javila prije, kak se započela, g. Filipich bude već križ s prvum prilikum blagoslovil.

A ve idemo dalje.

Vnašoj fari se već više lét hodiju vćit puce popěvat cirkvene pesme vu orsačku skolu. Da su veksi godi, po nedelja i s ojednu se zide popevačko družtvo i s ovom prilikum idemo do mojega klavira i tam se rezdeliju na dve strani: jedne se vćiciju prvi glas, a druge sekundirati. Da se već dobro zvezbaju, onda idemo svi skup v razred i tam popěvlemo tak dugo, dok jen i drugi nevtrudne. A zatim v cirkvu. Za ovu stvar bi vnogo znal povedati gosp. Fischer, sv. Gjurgjski plebanuš, naš negdaš-nji dober kapelan, koj se od nedelje trudil zmenom vu skoli, da smo vćili devojke popěvati. Njegov je bil pri prvi glas, prim, a moj sekund. Da ga Bog pozivi tak dugo, dok se sam nebude molil gosp. Bogu:

Zemi me k sebi o dragi Bože, već sam do gria sit ovoga vkanjilivoga i čalarnoga světa! (Samo ti bu dragi Bog stel tak dugo čekati?)

Da naše devojke s čim lepše i lešji napreduju vu cirkvenim popěvanju, odlučil sam prošloga leta, da za višeše razrede

skolske dece i popevačku društvu spravim jedne male orguljice, tak zvane harmonium. Ali z česa? Moj zep je zato preslab (skolnički zep je po navadi prazen; okolo prvoga je još malo gostovanje, dva—tri dni, a zatim 27—28 dni veliki post, korizma). Nikaj zato! Tu su opet moji dobri farniki; do česa nemrem sam doći, s pomoćjum dobrih farnikov već bu isto.

I kak sam odlučil, tak sam dokoncal. Jednu molbenicu poslal sam k poglavarstvu domaće občine; jednu k notarjušiji Drávanagyfalu občine, i posel arkuše za svaku občinu koje pod našu faru spadaju, kak Drávanagyfalu, Tótfalu, Zrinjfalva, Drávaóhid, Édeskut, Pusztafa i Dushely. A doma sam keebi zel jednoga spametnoga i vrlo poštenoga, človeka, Áldics Ferencza, občinskoga zastupnika i onda hajd pobirat s božijum pomoćjum od hiže do hiže. V jednoj ruki arkuš i plajbas a v drugoj knjizica, de su bile orguljice namalene. A moj pajdas je samo šaku držal za korunice. Tu 10 fill, tu jedna, tu dve i tri korunice, kak je što bil premoćju. Tri dni smo se trudili po občini prez toga, da bi de zalnu reč ili kakvo mrgotanje čuli. O blaženi vi farniki, kak ste fini i dobri!

Na prošnju moji darovali su sledeći: Dravavásárhelyi občina z občinske kasse 100 korun; čast, poštenje domaćemu notarjušu, g. Marinovicu, koj je vno go pripomoćel k tomu svojimi rečmi i navukom: drávanagyfalski urberialci na reč predrednika Bukovec Bertalana i šumskoga gazde, Blagovics Janoša 25 K.; zvunešnja notarjušija Drávanagyfalu občine na reč g. notarjuša Simon Istvana 52 korune; Špicar Elek prišežnik je nabral v Pusztafa 11 korun; Kovacsics Antal v Dushelyu 24 korune; od Društva drávanagyfalskih mladičov sam dobil 40 K i 8 fill. a ja sam nabral po občini 141 K 44 fill, sve skup 393 K 52 fillér.

Orguljice koštaju i stolecum skup 384 korune, a ovu drugu smo obrnuli za stroške.

Májusa 16-ga sam dobil orguljice z Pecuba z Angster Jozefa fabrike. Na 10 registrov, europejskih sistem, izvanredno jakoga i vugodnoga glasa. Da odprems Burdon registra, onda se šajbe zglasiju na obloku. Istina, da sam ja sam prošil gosp. Angstera, da mi jake orguljice pošle, ali toga sam se ne nadjal nit pomislil, da mi za ove male penize kajti dobre orguljice se daju dobro platiti — taksi harmonium pošle, kaj sam niti ne prošil: za dva registre jakše kak je bila pogodba. — Mislím si i osvedočen sam, da je to samo za moju volju učinil, jer je dobro znal, s kak težkim trudom je moći doći do takših penez, de se na fillère dobavljá. Ja mu nemrem za dosta zahvaliti i vam preporučam dragi Medjimurci, ako bi slučajno trebali de orguljice za kapelicu ili školu ili velike orgulje za cirkvu, obrnite se knjemu zaufanostjum, z njegovim delom bute podpunoma zadovoljni.

A na koncu ovih redov moram lépo zahvaliti mojim farnikom, plemenitoga srca darovnikom za prijete dare. Ne ste tuliko meni napravili stim hasen, nego svojoj lastovitoj deci, koju pošiljate v školu i cirkvu. Naj služí ov čin na radost i veselje vašoj deci, a vam pak dragi farniki na čast i poštenje. A jedno i drugo na dober i lépi glas Drávanagyfalske fare.

Gdo ima juša zbirati?

(M.) Malo njih je, koji znaju, da poljeg novoga zakona, gdo ima juš zbirati orsačke ablegate. Da bude svaki Medjimurec poznal ovoga zakona i poljeg toga bude se znal držati pri zbiranju, v sledećim budemo raztolnačili najpotrebneše paragrafe novog zbirnog zakona.

Svaki državljanin Magjarskog orsaga ima juša zbirati ablegata, koj stalno stanuje v orsagu i koji je višeše škole zvršil, mora dvadeset i četiri, koj je nizese škole zvršil mora trideset letah stari biti. Najmenje jedno leto dugo mora stalno v orsagu, tojest v kojoj občini našega orsaga stanovati, ili stan imati, koj hoće zbirat biti. Ako bi se koj zbirat v drugu občinu odselil predi, kak jedno leto mine, juš za zbiranje nebude izgubil.

Onim nije treba, da barem jedno leto dugo stanuju v kojoj občini, koji su orsački, varmegjinski, občinski, ili kakvi goder imenuvani ili izabrani činovniki, svećeniki, navučitelji, ili koji su najveške škole zvršili, ako takvi imaju stalnu službu.

Nadalje ne treba, da barem jedno leto dugo stanuju v kojoj občini, koji su srednje škole, (gimnaziju, realku, preparandiju, trgovačku školu, vojničku školu i t. d.) zvršili.

Koj je šesti razred pučkih skolah, ili takvu školu zvršil, koja toliko vrednosti ima, kak šest razredov pučkih skolah on takaj ima juša za zbiranje ablegata ako:

1.) najmenje dve kurune šibra plaća, 2.) ako svojom mestrijju, ili trgovinu samostalno tira, 3.) ako pri kojoj mestrijji ili trgovini nije težak, nego pomoćnik, ili ako je pri gospodarstvu voditelj gospodarstva, ili koj pri kojoj obćenitoj, ili privatnoj službi, ili pri kojem gospodaru je najmenje tri leta v stalnoj službi, ili je pri gospodarstvu, ili v mestrijji kakti pomoćni član familije; nadalje, koj je pri vojničtvu, ili pri žandarstvu podčastnik bil.

Koj nije zvršil šesti razred pučkih skolah, (ili s ovim jednake skolske razrede), nego čitati i pisati zna, on samo onda ima juš zbiranje, ako najmenje dvadeset korun orsačku štribru plaća. Sim spadaju oni mestri i trgovci koji svoju mestrijju, ili trgovinu stalno tiraju i najmenje jednoga pomoćnika imaju i ako takvi iz jednoga dohodka deset, ili sveskupa dvadeset korun štribru plaćaju. Sim spadaju i oni mesterski i trgovački pomoćniki, koji su inušku školu zvršili i svedočbu dobili, ili najmenje tri letah v onoj istoj mestrijji delali.

Oni, koji neznaju niti čitati, niti pisati, treba, da sveskupa najmenje četerdeset korun orsačku štribru plaćaju. Dakle svaki, koj najmenje četerdeset kurunah štribru plaća, bez toga, da bi znal čitati i pisati, ima zbirajuće pravo.

Još dodajemo k tosu, koji nim zvršili šest razredov pučkih skolah, nego samo četiri, pak su v višešoj pučkoj (purgarsko) školi, v gimnaziji, realki, dva razreda, v inoškoj školi za obrtnike ili trgovce tri razrede, ili po četerim razredu dva razreda zvršili, to valja toliko, kak šest razredov pučkih skolah.

Oni, koji nisu mogli sve to dokazati svedočkami, su morali izpit položiti.

Kak se iz toga vidi, orsag hoće, da budu v orsačke posle napredi oni imali upliv, koji su duševno izobraženi, koji su

v školu hodili, ar oni zasigurno bolje znaju pri zbiranju o čem je govor, kak oni, koji nisu nigdar v školu hodili. Oni, koji nisu imeli priliku se vučiti, pak neznaju niti pisati, niti čitati, ako četerdeset korun štribru plaćaju na leto, imaju takaj svoj votum pri zbiranju ablegate.

Svaki roditelj, kojemu na srdcu leži, da budu deca njegova upliv imala pri zbiranju ablegata v orsačke posle, trsil bude se, da decu marljivo pošilja v školu i da bude mu svako deče šest razredov mogel zvršiti, ar bude stem i juš dobil k zbiranju bez toga, da bi moral više kak dve kurune štribru plaćati.

Iz toga se vidi, da je vladi i orsačkomu pravišću na srcu ležalo, gda je novi zakon napravil, da takve državljanine i zbirake ima, koji su školani i izobraženi. Iz toga bude svaki spameten medjimurec videl, da decu treba v školu pošiljati.

KAJ JE NOVOGA?

— **Kralj.** Dobre glase čujemo iz Schönbrunn, gde sad kralj v svojem lépim kaštelju se zadržavljá. Minući tjeden su još doktori smirom straho bili, jerbo je kralj jako počel kašljati. Sad pišeju, da kašelja je čisto ostavil kralja i odveza već doktori nebudu nikakve prijave dal vün. Kralj je zahteval, da su doktori svaki dan pravično javili sveto, kak njegvo zdravje stoji, ali sad je već čisto vün dober i neje potrebno, da bi doktori više od njegovog zdravlja pisali. Da je kralj čisto odzdravil vidi se i stoga, da svaki dan se vuni na vrtu spancira i da drugi tjeden odputoval bude v svoje toplice v Ischl.

— **Ogenj.** Velika nesreća je postigla minući tjeden Bottorna občinu. V pondeljek popoldan hitro je plamen blesiknul iz jedne parne. V velikim vihru ogenj se je počel občini rezširil tak, da zakratko vreme trideset i devet gospodarov je po gorelo. Iz bližnjih občinah odmah su išli nesrećnikom napomoć, ali v velikim vetru bormes jako malo su mogli obraniti. Kak se čuje opet deca su zrok veliki nesreći. Kvar je jako veliki, jerbo je malo bilo proti ognju osecurano.

Takodjer i poleg Makó varaša v Pitvaros občini deca su se šibicami igrala i v igrači vužgala su jedno kozlicu sěna. V vetru ogenj se rezširil i za mali čas petnajst hiž i vno go gospodarstvenoga stanja je zgorelo. V nesreći jeden vatrogasec na smrt se je oranil.

— **Živa bakla.** V Pecsuhu težaki v veliki kotli su katrana talili. Od plama se je v jednim kotlu katran vužgal i da se vekša nesreća nebi pripetila drugoga kotla su težaki pograbili, da nevarno stvar dalje odneseju. V ovim hipu i v drugim kotlu se katran vužgal stakvom silom, da jeden težak odmah je ves bil v plamnu. Tak je gorel, kak bakla. Doklam su opravu s njega doli strgali tak je zgorel, da je za par minut vumrl.

— **Mehko srdce.** V Kőszegu vneđu jedna mlada gospodična Szova Cecilia štrělila se i odmah je vumrla. Mati je mehkooga srđca čerku malo pošpotala. Cilika se je tak rezzalostila, da je poiskala bratovoga revolvera, odisla je v vrt i tam se v srđce štrělila. Kuglja je prek srđca odletela i siromaško mlado stvorenje odmah je zaklala. Roditelji stopram kešno navečer

viens-
stoju, mašli na vrtu mrtvo. Mati je od toga
nikakozala, da more biti niti nebude
ljepionan živa ostala.

Vuža i revolver. Gere Sándor
jedno leto star mesarski detič ostal
je za soldata. Jako se je prestrašil toga
zavlenja i odlučil je, da se skonča. Obesil
se je na jedno gredu i predi kak bi bil
podsobom prehitil, sdvemi revolveri
ko je uo glavu strelil. Odmah je vumrl.

Glavoločnost. Vu Szabadki zidari
zavleno delo i vekšo plaču zahtevali.
Bajor Antal, koj veliko familiju ima neje
ostaviti, neg svoj posel je dale
Na večer kad je dimo išel iz dela,
ga na vulici počekali i tak su ga
za taki na vulici dušu spustil.
su žandari polovili i sudbenomu
stolu prek dali.

Vtopil se je. Vician György ribar
na jednim čunu prek je stel odpeljati se
Maros réke. Na serdin vode tresnul se je
v nekakov trček, se je prehitil i on vu
Dober plivec je bil, ali vu mrzli
je dobil i predi, kak bi ga bili
zeti, vtunul je tak, da niti mrtvu
mu né mogli najli.

Skončal se je. Dinnyés Antal
šesdesetčetiri lét star gospodar od
na su sina za soldata zeli, obe-
Kad su ga našli već je mrtev bil.

Razbojnik vu cirkvi. Iz Déva
da iz tamošnje cirkve višeput
zginuli. Minući tork vlovili su
Oresan György osemnajst lét staroga
potepuha ravno kad je opet vu cirkvi špa-
rezbiti. Potepuha su zapri-

Nesreča na vadasiiji. Letkés ob-
staru više skup su na leš išli. Kolozs
gospodar neje stel duže na jedni
stet i stel je dimo oditi. Kak se je
Ging Istvan je misli, da vu kmečavi
tere po sumi i strelil je na Koloza.
je ravno vu srčce dobil kuglju i
se je mrtev zrušil doli. Istragu su
da pozvediju, kak se je nesreča

Prejavil je. Temesvarska policija
vnelju lista dobila od Klay Kálmán
kaskoga detiča. Vu listu je javil, da
bude, jerbo su ga izpustili s
neima kruha. Odmah su jednoga
postali na njegov stan, ali kad je
sobu stupil, detič se je vu glavu
strelil i taki je vumrl. Trideset lét star
i troje dece je ostavil.

Vmoril je ženu i decu. Potoj
špatski gospodar razporil je ženu i
dece, zatem pak se je vu srčce vpi-
otmah je vumrl. Potoj je jako zločesto
im obiteljom. Vnedelju su se opet
i vu veliki svaji Potoj je čeloga
šfonal.

Cetiri tjedne je spavala. Gan-
Vilmos nagyváradskoga tergovca osem-
stara puca već više mesecov je
Pred cetiri tjedni je zaspala i
na nikakvi način né su mogli ju
Vu ovim položaju je ostala, do
kad je stiha vumrla. Glasovitni
sve su probali, da ju prebudiju i
odslobodiju, ali né su mogli be-
nikaj pomoći.

Gabensz árak. — Ciena žitka.

mmásza	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	26 00—
Rozs előrendű	Hrz	18 00—
Árpa	Ječmen	15 00—
Zab	Zob	14 80—
Kukoricza	Kuruza suha	15 40—
Fehér bab új	Grah beli	18 00—
Sárga bab	» žuti	16 00—
Vegyes bab	» zmėsán	15 00—
Kendermag	Konopljeno seme	16 00—
Lenmag	Len	18 00—
Tökmag	Koščice	22 00—
Bükköny	Grahorka	16 00—

Hepp Ede, pekar Csáktornya
Rákóczi-utca híza broj 18. polog Kraljevskoga suda.
Ima takaj trgovinu
od najbolše vrsti
vapna.
Koji treba za
zidanje, može ga
dobiti u svako doba
doma pri njemu uz naj-
falešji cieniu. Koji treba cielei
vagon dobi vapno čisto fal.
Tržim takaj razciepana
suha bukova drva i
lapora na vagu.

A csáktornyai kir. jbiróság tkvi hatóságától.
1036/tk. 1914.

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

Dr. Kovács Lipócz csáktornyai ügyvéd
által képviselt Maripécs József drávavásár-
helyi lakos végre-hajlatónak Filipics Ferenc
drávavásárhelyi lakos végrehajtást szende-
delt ellen indított végrehajtási ügyében a
telekkönyvi hatóság a végrehajtató kérelme
következtében az 1881. LX. t.-c. 144. 146.
147. §§-ai értelmében erendeli a végrehaj-
tási árverést 31 kor. 80 fill. tőke-követelés,
ennek 1913. évi október hó 8. napjától
járó 5% kamata 18 kor. 20 f. eddig meg-
állapított per-és végrehajtási és az árverési
kérvényért ezuttal megállapított 7 K. költség
követelés és jár. behajtása végett a nagyka-
nizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. já-
rásbírótság területén levő Drávavásárhely köz-
ségben fekvő s a végr. szenedvelt néven álló
drávavásárhelyi 3001 az tkvben 133/b hrz
sz. egész ingatlan 844 kor. becsáron.

A tkvi hatóság az árverésnek Drávavásárhelyen

1914. évi július hó 19-ik napjának d. e. 10 óráját
tüzi ki és az árverési feltételeket az 1881.
LX. t. c. 150 §-a alapján a következőkben
állapítja meg.

1. Az árverés alá eső ingatlan kikiál-
tási ára felénél alacsonyabb áron eladatni
nem fog 1908. XLI. t. c. 26 § a

2. Az árverelni szándékozók kötelesek
bánatpénzül a kikiálltási ár 10 %-át kész-
pénzben, vagy a 1881. LX. t. c. 42 §-ában
meghatározott árfolyammal számított óva-
dekképes értékpaprosban a kiküldöttnél le-
tleni vagy a bánatpénznek előlegesen bírói
letéli elismervényt kiküldöttnek átadni és az
árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c.
147, 150, 170 §§; 1908. XL; to 21. §)

A vevő köteles a vételárt az árverés
napjától járó 5%-os kamatokkal együtt a
csáktornyai m. kir. adóhivatal mint bírói
letét pénztárnál három egyenlő részletben és
pedig az első 15 nap alatt, a másodikikat
ugyan attól 30 nap alatt, a harmadikat
ugyanattól 45 nap alatt, az árverés jog-
erőre emelkedésétől számítva. A bánatpénz
az utolsó részletbe fog leszámíttatni (1881.
LX. t.-c. 147 § fp./150 §).

Csáktornya, 1914. márc. 15. 895

1889. tk. 1914.

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

Kiskoru Medved Flórián végrehajlató-
nak Novák Teréz Kercsmár Nándorné vég-
rehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási
ügyében a tkvi hatóság a végrehajtató ké-
relme következtében az 1881. LX. t.-c. 144.
146. és 147. §§-ai értelmében erendeli a
végrehajtási árverést 40 K 70 f tőke köve-
telés, ennek 1913. évi február 1. napjától
járó 5% kamata 9 K 40 f, 13 K 30 f, 8 K
eddig megállapított per és végrehajtási és
az árverési kérvényért ezuttal megállapított
10 K költség követelése és járuléka behaj-
tása végett a perlaki kir. járásbírótság terü-
letén levő a drávazsilasi 47 sztkjvben felvett
176 hrsz. ingatlanak B. 7. és 11. sorsz. a.
fele 942 K, az u. o. 93 sztkjvben felvett
71/5/d hrsz. ingatlanak B. 15 sorsz. alatti
2/3-ad része 98 K, az u. o. 114 sztkjvben
felvett 112/b 134/b/2 hrsz. ingatlanoknak
B. 6 sorsz. alatt fele 100 K, az u. o. 61 sz.
tkjvben felvett 157 hrsz. ingatlanak B. 23
sorsz. alatt 2/3-ad része 103 K, az u. o. 277
sztkjvben felvett 119/a hrsz. ingatlanak B.
2 és 8 sorsz. alatti 2/3-ad része 281 K, az
u. o. 313. sztkjvben felvett legelő és erdő-
illetőségnek B. 3 sorsz. alatti 2/3-ad része
200 K, összesen 1724 K, kikikialtási árban,
Megjegyi a tkvi hatóság, hogy a dráva-
vaszilasi 313 és 47 sztkjvben az 6059/906
sz. végzéssel özv. Novák Antalné szül. Medved
Mária javára bekebelezett holtiglani haszon-
élvezeti szolgalmi jog az árverés által nem
érintetik.

A tkvi hatóság az árverésnek Dráva-
zilasi község megtartására
1914. évi július hó 18. napjának d. e. 9 óráját
tüzi ki és az árverési feltételeket az 1881.
LX. t.-c. 150 §-a alapján a következőkben
állapítja meg:

Az árverés alá eső ingatlant a kikiál-
tási ár kétharmadánál alacsonyabb áron
eladni nem lehet.

Árverezni kívánók tartoznak bánatpénzül
a kikiálltási ár 10 %-át készpénzben vagy az
1881. LX. t. c. 42 §-ban meghatározott ár-
folyammal számított óvadékképes értékpá-
pirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a
bánatpénznek előlegesen bírói letétbe helye-
zéséről kiállított bírói elismervényt a kikül-
döttnek átadni és az árverési feltételeket
aláírni.

Az aki az ingatlantért a kikiálltási árnál
nagyobb ígéretet tett, ha többet ígérni senki
sem akar, köteles nyomban a kikiálltási ár
számléka szerint megállapított bánatpénzt
az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig
kiegészíteni.

Perlak, 1914. márc. 27. 894

MEGHIVÓ.

A MURAKÖZI PEZSGÓGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

t. részvényeseit

az 1914. évi június hó 27-én délután 4 órakor - Csáktornyán, a városi irodahelyiségben tartandó

VI. RENDES KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozási tárgyainak sorrendje:

1. Elnöki megnyitó. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
3. A mérleg megállapítása, — a felmentvény feletti határozat.
4. Határozathozatal a társaság további fennállása vagy feloszlása iránt.
5. Netáni indítványok.

19. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyűlésen minden részvényes személyesen vagy meghatalmazott ugyancsak részvényes által gyakorolhatja; ezen jog gyakorolhatására azonban megkivántatik, hogy úgy a megjelenő, illetve a meghatalmazó, mint a meghatalmazott részvényes is nagykorú legyen és hogy ezek mindegyikének érvényesülni kívánó részvénye a közgyűlés előtt legalább 14 nap óta a részvénykönyvben az ő nevére legyen bejegyezve és végül, hogy a megfelelő szelvényeket tartalmazó részvényük legkésőbb a közgyűlés megnyitása előtt az elnöki kezébe lett legyen letéve.

62. §. A mérleg a vállalat üzleti helyiségében a részvényeseknek betekintés céljából rendelkezésre áll.

891 1-1

PÁLYÁZATI HIRDETÉS.

A csáktornyai állami tanítóképző-intézetben — 1914. július 1-től 1915. július 1-ig — szükséges élelmi cikkek szállítására vonatkozólag pályázati hirdettek.

Szállítandó cikkek.

1. Marhahus (havi fogyasztás — a szűnidőt kivéve — körülbelül 350 kg), borjúhús (10 kg), sertéshús (350 kg).
2. Disznózsír (90 kg), füstölt szalonna (15 kg), töpörtő (5 kg).
3. Liszt (0. számú hengeralmi) (220 kg).
4. 60 dkg súlyú, 6 számú lisztből sült kenyér-vegni (2000 drb); 8 dkg súlyú zsemlye (3600 drb); 10 dkg súlyú uzsona-cipő (7200 drb).
5. Fűszer, gyarmatárú, hüvelyesek, mosatási anyagok; és pedig: rizs (55 kg), dara (10 kg), tarhonya (20 kg), makaroni (20 kg); — bab (65 kg), borsó (10 kg), lencse (65 kg); — kávé (12 kg), cukor (70 kg); — só, ecet, essencia; paprika (3 kg), magyar bors, fahéj; aixi olaj; — tea, rum; — csokoládé (1 kg), mazsola, mandola, mogyoró, mák (10 kg), dió, aszalt szilva, szilvaiz (10 kg); — liptói turó; szappan (20 kg), kékítő, keményítő (5 kg), borax, lugkő, mosószóda (10 kg).
6. Tej (1100 liter).

Tájékoztatók: Az ajánlati árak egységes elbírálásának megkönnyítése céljából kívánatos, hogy az 5. pontban felsorolt s használatban levő árucikkek mintáit, továbbá a hus- és zsrneműek szállítási feltételeit a pályázók a köztartásvezető tanárnál megtekintsék. — Régi szállítónak oly esetleges ajánlata, amelyben hajlandónak mutatkozik, hogy egy újabb ajánlattevő olcsóbb árai mellett ő is szállít, figyelembe nem vétetik. Az egy csoportban felemlített árucikkek közül kihagyni egyet sem lehet.

Az 1 K-ás okmánybélyeggel ellátott, borítékba zárt lepecsételt ajánlatok 1914. évi június hó 14. déli 12 óráig az áll. tanítóképző-intézet igazgatójánál nyújtandók be. Az ajánlattal egyidejűleg, **de külön**, bánatpénz is leadandó és pedig az 1. csoportbeli árucikkekre vonatkozólag 700 K, a 2-ra 100 K, a 3-ra 50 K, a 4-re 400 K, az 5-re 300 K, a 6-ra 100 K, mely az ajánlat elfogadása esetén a bánatpénz kétszeresét tevő biztosítékra egészítendő ki. (A bánatpénz kizárólag készpénzben, érték-papírban, vagy takarékpénztári könyvecskében teendő le).

Minden ajánlatnak tartalmaznia kell:

- a) az ajánlattevő nevét, polgári állását, lakóhelyét;
 - b) azon nyilatkozatot, hogy a szállításra vonatkozó feltételeket az ajánlattevő ismeri (felvilágosítást alólírott igazgató nyújt);
 - c) az ajánlati árat (árucikkenként — számmal és szóval kiírva);
 - d) kötelező nyilatkozatot arra, hogy az előírt biztosítékot leteszi, ha ajánlata elfogadtatott.
- Az ajánlatok a kir. tanfelügyelő elnöklele alatt működő bizottság és a pályázók jelenlétében bontatnak fel; a bizottsági határozat kihirdetése után az el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénz azonnal visszaadatik.

Csáktornya, 1914. május 27.

Zrínyi Károly, igazgató.

Irodai teendőkhöz is értő

elárúsító kisasszony, valamint egy tanuló lány

fizetéssel felvétetik.

**Kelemen Béla, uri- és
női divatruházában,
Csáktornyán.**

998 1-1

Alsódomború nagyközségben,
a Dráva-utca 218—219. sz. tel-
ken levő 2 különálló, téglalából
épített és cseréppel fedett

ház,

998 1-1

mely bármiféle üzletnek alkalmas,
jutányos áron eladó.

**Bővebbet ezen lap
kiadóhivatalában.**

Az Ifju Neumann Miksa cég a saját és személyzete nevében
mély megilletődéssel ad hirt

MILHOFER IGNÁC úrnak

folyó hó 28-án, hosszas szenvedés után Grázban történt elhunytáról.

Az elhunytban hí munkaejét, kedves kartársunkat veszítettük el, miért
is emléket mindig kegyelettel fogjuk megőrizni.

998 1-1

Nyugodjék békében!

**felséges ízű fehér vagy arany 5 kg-os csinos posta-
sárga csemege mézet** **dobozokban 10 K-ért
szállít bérletve a**

„MÉH“ a magyar méhészek értékesítő szövetkezete,
Budapest, Váci-ut 108 af. Szakkérdésekben díjtalan felvilágosítás!

Vásárhirdetés.

Kir. földmivelésügyi kormány engedelmével az idei

nagy úrnapi vásár

szarvasmarha, lófelhajással és kirakóvásárral 1914
évi június hó 10-én fog megtartatni az újvásár-
téren, vasúti állomás mellett Vidovecen.

Vonatok közlekednek Varasd felől 1/9 órákor
dél előtt és 1/3 órákor délután.

Varasd felé 1/1 órákor délután és 8 órákor este.

Golubovec, Lepoglava és Ivanec felől a vásár-
térig 1/8 órákor reggel, indul Golubovec felé 1/3
órákor és 3/6 órákor délután.

Összeköttetés Murakköz és Stájerországgal.
Vidovec község előjárósága, Varasd mellett.

Luka Antal
közégségi előjáró.

Oglas sajma.

Dozvolom kr. zemalj. vlade, obdržavati će se
godišnji

veliki tjelovskí sajam

sa marvom konjima i svakovrstnom robom 10-ga
lipnja 1914. na novo uređenom sajmištu kraj
željezničke stanice u vidovecu.

Vlakovi dolaze do stanice iz Varaždina u 1/4 9
sati prije podne i 1/4 na 3 sata po podne.

Odlaze u Varaždin 1/4 na 1 po podne i na večer
u 8 sati.

Iz golubovca, Lepoglave, Ivanca dolazi vlak do
sajmišta u 1/4 na 8 jutro a odlazi u 1/4 na 3 i
3/6 sati na večer u Golubovec.

Sveza sa Medjimurjem i Stájerском. Što se o-
vime do sveobčega znanja stavlja. Poglavarstvo
upr. obćee Vidovec kraj Varaždina.

Načelnik i Bilježnik : **ANTUN LUKA.**

Iparos és kereskedő előfizetőink cégét
e rovatban díjmentesen
közöljük

Iparos és kereskedő előfizetőink névjegyzéke

Iparos és kereskedő előfizetőink cégét
e rovatban díjmentesen
közöljük

Bőrkereskedő:
Mayer Testvérek Csáktornya
Borbély és fodrász:
Nádasdi Nándor Csáktornya
Mik Szilárd Csáktornya
**Mézeskalácsos és viasz-
gyertyaöntő:**
Tihanyi Mihály Damása
Butorraktár:
Horák Ödön (butor- és
koporsóraktár) Csáktornya
Cipész:
Kelemen Sándor, férfi és női cipész
Csáktornya, városház épület
Divatruház:
Liszt és Brodnayák Stridóvár

Eredeti Singer varrógépek:
Singer Co. Csáktornya
Arpad-utca
Fényképész:
Ifj. Kovács István Csáktornya
Férfi szabó:
Ivácsics Ignác Csáktornya
Bedics Ferenc Csáktornya
Fűszerkereskedés:
Mayercsák Béla (kőszén,
faszén, magyák és a
»Műtrágyát Értékesítő-
Szövetkezet« raktára Csáktornya
Gráner Testvérek Csáktornya
Mráz J. Csáktornya
Deutsch Salamon Csáktornya
Hirschsohn Henrik Csáktornya
Sirábia Testvérek Csáktornya
Deutsch Rezső Kiszabadska
Toplák György Drávasklós
Kávéház:
Prückler K. Zrinyi-kávéháza Csáktornya
Földes Mór Royal-kávéháza Csáktornya
Deutsch Jenő Csáktornya

Kötélgyártó:
Dornik Rezső Csáktornya
Kőfaragó és sirkőkészítő:
Tersztenyák Bódog Csáktornya
Mészáros:
Antonovics József Csáktornya
Órás- és ékszerész:
Pollák Bernát Varaždin
Pezsgőgyár:
Muraközi Pezsgőgyár Csáktornya
Pék:
Petrics Viktor Csáktornya
Petrics Ágoston Csáktornya
Szállító és deszkakereskedő:
Löbl Mór és Fia Csáktornya
**Uri- és nődivat, játék- és
diszjúráru:**
Kelemen Béla Csáktornya
Vaskereskedés:
Berynák Károly utóda Csáktornya
Binder Károly Csáktornya
Prostenik Gusztáv Csáktornya

Vendéglők:
Prückler Károly Csáktornya
Pecsnornik Ottó Csáktornya
Hencsey Gábor Csáktornya
Antonovics József Csáktornya
Budai József Csáktornya
Horváth Mihály (Fehér
galamb) Csáktornya
Deutsch Jenő Csáktornya
Kelemen Imre Csáktornya
Fruszák Alajos Csáktornya
Deutsch Zsigmond Csáktornya
Schlesinger Mór Csáktornya
Bagola István vendéglő Csáktornya
»A vasúthoz« Csáktornya
Singer Salamon, Kiszabadska
Szőllery János Drávanagyfalu
Novák József Drávanagyfalu
Deutsch Adolf, nagyv. Drávavásárhely
Kovács Mihály korcsm. Drávavásárhely
Leitmann Bálint Szentilona
Fejlesztok András Budapest, VII., Klau-
zál-ter 13.
Kozjak Mihály Kiszabadska
Battmback Rezső Szentilona
Sosterics István Ráczkaminza
Reiner János Petáncezi savanyúvíz köz-
ponti raktár és szállítási vállalat
Ligetfalva
Vászonkereskedő:
Szivovcsik Antal Csáktornya

64 C.° hőfokával és radioaktivitásával reumat, ischiást, izzadmányokat, csonttöréseket

Alkalikus thermájával hurutokat, gyomor-, cukor- és vesebajokat

Jódtartalmu forrásával gyermekbetegségeket, alkati bajokat és érlelmeszesedést

páratlan eredménnyel gyógyít Lipik-fürdő

lvó-, fürdő- és iszapkurák, diétás konyha, fürdőekkel egyesített penziórendszer.

886 6-10

Prospektust ingyen küld Lipik hév- és iszapfürdő igazgatósága.

887 10-10 *Elsőrendű menyasszonyi ke-lengyék, összes fehérnemű árak u. m. vásznak és asztalmé-
mlek legjobb minőségben és legolcsóbban beszerezhetők*

Deutsch Lázár áruházában,
Varazdin, Uetrovičev-utca 16. - Telefon 42.

Nagy választék szőnyegekben !!!

Petz Márton építész, Csáktornya

Építészeti iroda, vállalkozás és cementáruraktár. Földfel-mérések, legmodernebb rendszerű tervrajzok készítése, költségvetések pontosan, szolidan és olcsón teljesítetnek.

889 4-4

„VATPROOF“ falszárító és betontömítő egyedárúsítása !!

ÉRTESÍTÉS!

A leltározás munkájának megkönnyítése végett túlhalmozott árúraktáramat csökkenteném, miért is az alanti árúkat

f. évi június 1-ig, igen olcsó áron eladom!

GYERMEKCIPIK	1— KORONÁTÓL FELJEBB
NŐI BÓRCIPŐK	7— KORONÁTÓL FELJEBB
FÉRFI CIPŐK	9— KORONÁTÓL FELJEBB
FEKETE NAPERNYÓK	2— KORONÁTÓL FELJEBB
SZINES NAPERNYÓK	3— KORONÁTÓL FELJEBB
NŐI INGEK	1-50 KORONÁTÓL FELJEBB
FÉRFI INGEK	1-80 KORONÁTÓL FELJEBB
BLOUZOK	2— KORONÁTÓL FELJEBB
HARISNYÁK	-30 FILLÉRTŐL FELJEBB

Továbbá utazókosarak, szőnyegek, keztyűk, sapkák, kalapok, csipkék, gyermekruhácskák. Szandálcipők 3 korona 60 fillértől feljebb. — Tisztelettel

BERGER SIMON, NŐI- ÉS FÉRFIDIVATÁRUHÁZA

NEUMANN S.-FÉLE CSÁKTORNYA NEUMANN S.-FÉLE
HÁZ, DEÁK-UTCA 6. HÁZ, DEÁK-UTCA 6.

SAVOY-SZÁLLODA BUDAPEST, VIII., JOZSEF-KÖRUT 16.

Modern szálloda, ujonnan berendezve, légfűtés, hideg és melegvíz minden szobában, LIFT éjjel-nappal. RENDES SZIDOR személyes vezetése alatt. Egyágyas szobák 3 kor.-tól, kétágyas szobák 5 kor.-tól, fűtés, világítás és kiszolgálással. A szobák feltétlenül tiszták. Mosazabb tartózkodásnál engedmény. Ujonnan bevezetett penziórendszer, napi ellátás 4 koronáért. Napi 3-szori étkezés. Havi szobák 60 koronáért.

A tisztaságos becslésű kereskedő ébren ügyel arra, hogy ha vevője utóérhetetlen hatásánál fogva közismert »ZACHERLINT« kéri, ne akasszon nyakába megtévesztő surrugatutumot.

Sajnos azonban vannak másféle kereskedők is.

Ennél fogva mindenki, aki valódi Zacherlint akar venni, nyomtatott, kőszí-
nyezetű, hogy utánzatoktól, melyek utóbbi időben megtévesztően hasonló
üvegekben forgalomba kerülnek, az által óvakodjék, hogy pontosan ügyeljen a
»Zacherlin« névre.